

Štengarčíček

září 2005

Zpravodaj obce Šitbořice

M. Baranová
(13 let)

Vážení čtenáři, předkládáme Vám předhodové číslo našeho obecního zpravodaje. Značná část příspěvků se vrací k nejvýznamnější události tohoto roku, a to k oslavám 750 let obce. Myslím, že toto výročí se podařilo velmi důstojně oslavit. Jsem rád, že kromě vlastního kulturního programu si velké ocenění zasloužily i doprovodné akce, především výstavy. Nejvíce však oceňuji to, že všechno připravili naši občané - staré fotografie, historické předměty i všechny ostatní exponáty. Instalaci a úpravy výstavních prostor i pořadatelskou službu rovněž zvládli Šitbořáci. Na obecní úřad přišla řada děkovných dopisů od našich rodáků, kteří jednak ocenili, že jsme je všechny pozvali, že cítili naši pozornost, a že mohou být na svou rodnou obec hrdi. Některé z těchto dopisů byly až dojemné. Značného ohlasu se dočkal i sborník o Šitbořících i ostatní publikace a dárkové předměty. Bylo by dobré, kdyby tato akce byla impulsem k dalšímu rozvoji kulturního života v obci. Musí se pokračovat v budování obecního muzea. Musíme se snažit uchovat těch něko-

lik málo tradic, jako jsou stavění máje a hody. Neměl by zaniknout kroj ani spolkový život. Velmi příjemným překvapením byla účast a zapojení spolků a organizací do přípravy i vlastního průběhu oslav.

Na výstavě, kterou připravila k oslavám základní škola, mě zaujaly výtvarné práce jejích žáků. Proto na titulní stránce je kresba jedné žákyně a i v dalších číslech budeme kresby našich dětí zveřejňovat. Očekáváme další Vaše příspěvky, názory a podněty, aby byl Štengaráček zajímavější a čtivější pro všechny Šitbořáky.

Poprvé po mnoha letech nenajdete vinařskou besídku. Pan Konečný ji ze zdravotních důvodů nemohl napsat. Přejeme mu brzké uzdravení a návrat do redakce.

V těchto dnech se dožívá významného životního jubilea šedesáti let starosta obce pan Vladimír Kulíšek. Redakční rada mu přeje hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a pracovní i rodinné pohody.

J. Zelinka,
šéfredaktor

Slovo starosty

Vážení občané, koncem měsíce června proběhly oslavy 750 let od první písemné zmínky o existenci obce. Přípravy na tyto oslavy daly velice mnoho úsilí. Dnes můžeme konstatovat, že oslavy dopadly dobře. Počasí nám nic nepokazilo a program proběhl podle plánu. Věřím, že jste byli s celým programem spokojeni.

Na obec jsme obdrželi písemná poděkování hlavně od rodáků, kteří k nám přijeli, ale byla i řada ústních poděkování. Tato poděkování nás těšila, protože hlavní naší snahou byla spokojenost návštěvníků oslav.

Je nutné poděkovat za přípravu oslav nově založenému Klubu historie, vlastivědy a kultury obce pod vedením Ing. Zelinky. Tento klub se od začátku roku scházel a program připravoval. Bylo nutné připravit také řadu pí-

semných dokladů, fotografií a vše dalo mnoho práce. Za to je třeba jim poděkovat.

Musím též poděkovat všem, kteří se zapojili do práce přímo při oslavách, občanům a zastupitelům. Zvláště organizacím, které připravily vlastní program. Jednalo se o hasiče, myslivce, rybáře, zahrádkáře, technické sporty, fotbalisty, chovatele. V neposlední řadě děkuji pracovníkům MŠ a ZŠ, kteří připravili hezké výstavy a kulturní program.

Jsem rád, že tyto oslavy splnily svůj účel, kterým bylo, aby se v naší obci občané sešli i s rodáky, kteří zde trvale nebydlí a společně se pobavili a zavzpomínali.

Vladimír Kulíšek,
starosta obce

Krátké zprávy

Připojování domů na kanalizaci

Vážení občané, již jsem se zmiňoval o nutnosti urychlit práce na připojování domů na kanalizaci. Je nutné vyřadit z provozu jímky nebo septiky. Znovu apeluji na ty, kteří tak dosud neučinili. Tyto práce je třeba provést ještě v tomto roce. Pomocí rozhlasu a kabelové televize jsme vás upozorňovali, že v případě úprav kanalizační přípojky z domu, je nutné předem zjistit, zda při výkopových pracích nebudete křížit plynové, vodovodní nebo kabelové vedení. V případě, že ano, je třeba provádět výkopové práce velmi opatrně, aby nedošlo k poškození sítí nebo jejich izolací. Obzvlášť je nebezpečné porušení izolace kabelového vedení nebo plynového potrubí. U plynového potrubí při narušení izolace časem dochází ke korozi potrubí a následnému úniku plynu, čímž může dojít k výbuchu a ohrožení životů a majetku. Z tohoto důvodu je nutné, abyste vždy kontaktovali správce sítí před vlast-

ním záhozem kanalizace, aby provedli kontrolu vodovodního potrubí, zvláště plynového potrubí nebo telefonních kabelů a kabelové televize. V případě, že se potřebujete poradit o způsobu provedení, se můžete obrátit přímo na moji osobu.

Je také třeba odklidit písek, případně hromady písku z blízkosti kanalizačních vpustí. Písek, který se dostává do kanalizace a potom dále do čistírny, poškozuje mechanismus čističky. V poslední době se tam vyskytlo značné množství písku a hrozí poškození čerpadel. Prosim zkontrolujte a vyčistěte okolí kanalizačních vpustí.

Vladimír Kulíšek,
starosta obce

Z jednání obecní rady

- 13. 6. 2005 obecní rada schválila žádost pana Lukáše Bílka o pronájem pozemku vedle cukrárny na

ul. Břízové za 2000 Kč ročně. Smlouva bude uzavřena na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou.

- ZŠ požádala o úhradu nákladů spojených s tiskem brožury „Šitbořice očima dětí“ v částce asi 30 000 Kč. Tato žádost byla schválena na příštím veřejném zasedání.
- Byly schváleny fin. příspěvky na zajištění akcí při konání oslav 750. výročí obce těmito organizacím, které si podaly žádost: Chovatelé – 1 180 Kč, Sokol – 15 000 Kč, hasiči – 3 000 Kč.
- 4. 7. 2005 zasedala rozšířená OR. Rozhodla o změně nájemních smluv na ul. Divácké. Jde o zahrádky před domy od Jiřího Daniela směrem k Rovince.
- Dále OR rozhodla o nákupu jednoho tenisového stolu a dvou skluzavek, které budou rozmístěny na dětském hřišti na ul. Divácké a u Rybníčka.
- Byly projednány změny územního plánu.
- Pan Tomáš Bečka požádal o prodej pozemku na stavbu garáže v blízkosti jeho domu jelikož je držitelem průkazu ZTP/P – omezená schopnost chůze. OR předala tuto žádost k posouzení stavební komisi na místě samém.
- Firma Proxima Bohemia nabídla městům a obcím zápis do publikace „Jihomoravský Kraj“ s možností využití reklamy. OR souhlasí s umístěním reklamy v této publikaci na půl strany za 5 000 Kč.
- 25. 7. 2005 OR schválila udělení dotace Sokolu Šitbořice na úhradu nákladů za vodu, el. energii, požární servis a regenerace hřiště v celkové výši 18 127 Kč.
- Na žádost Českého svazu chovatelů jim byla poskytnuta částka 1 450 Kč, což je rozdíl mezi vyúčtovanými náklady a již obdrženou dotací.
- Dále OR schválila přidělení dotace na úpravy muzea Šitbořice v budově staré školy ve výši 200 000 Kč na základě smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu JMK.
- OR rozhodla o nákupu traktoru typu Zetor Proxima 8441 za cenu 904 400 Kč vč. DPH dle schváleného rozpočtu obce pro tento rok.
- 8. 8. 2005 Rozšířená OR byla seznámena s tím, že byla zamítnuta žádost o poskytnutí fin. dotace na vybudování nájezdové rampy ke vchodu České pošty Šitbořice.
- Předmětem dalšího jednání byla příprava veřejného zasedání a výkup pozemků do vlastnictví obce.

Antonín Lengál

Sběr nebezpečného odpadu

Dne 10. – 12. října provede obec Šitbořice sběr nebezpečného odpadu. Nebezpečný odpad se bude shromažďovat ve stodole naproti obecnímu úřadu. Občané zde mohou bezplatně odevzdat:

- kovový odpad znečištěný nebezpečnými látkami (plechovky od barev a olejů)
- tkaninu znečištěnou ropnými látkami
- olejové filtry

- olověné akumulátory (autobaterie)
- zářivky, výbojky
- vyřazené televizory

Dále připomínáme občanům, že kontejner na železný šrot je umístěn v areálu bývalého ZD Šitbořice – tabáková sušárna u rybníčku. Brána, za níž je kontejner umístěn, je otevřena:

STŘEDA: 15⁰⁰ – 17⁰⁰

SOBOTA: 10⁰⁰ – 12⁰⁰

Milan Něměček

Dárek pro místní ženy

Milé maminky a ženy všeho věku, kalendář sice neukazuje na žádný váš svátek, ale skupinka nadšených lidí má pro vás dárek. Akcí otevřených dveří začne v neděli na hody činnost vašeho KLUBU.

Část prostor staré školy, ve třídě nad pekárnou, je zařízena jak pro maminky s malými dětmi, které si s nimi budou ve vymezeném čase hrát, malovat či modelovat, tak i pro vás, milé, pro které děti už nejsou nezbytným doprovodem a máte někdy obrovskou chuť sejít se ve skupině a o ledaco se podělit.

Muži, vás ovšem nevylučujeme, máte-li chuť k setkávání, přijďte také! I pro vás zde bude jistě místo i čas.

Činnost klubu začne tedy koncem září a snad se nám ji podaří občas zpestřit nějakou zajímavou besedou, která nás myšlenkově obohatí.

Všechny, kdo tuto místnost s láskou zařizovali, bude těšit zájem o ni a využití vámi. Ať zde prožíváte krásné chvíle soužití.

Jitka Schubertová

Otevření muzea

V rámci oslav 750. výročí naší obce uspořádal Klub historie, vlastivědy a kultury obce Šitbořice výstavu starých dokumentů a fotografií, která měla nebývalý ohlas. Bohužel, jak jste si mnozí posteskli, pečlivá prohlídka výstavy si vyžadovala dostatek času, který se vám během oslav nedostával. Třídenní bohatý program neumožňoval strávit delší dobu pouze na jedné výstavě. Proto se členové klubu rozhodli pro vás tuto výstavu obnovit a obohatit ji o další fotografie, tentokrát o aktuální snímky z již zmiňovaných oslav. Výstava bude otevřena v hodovou neděli 25. 9. 2005, tentokrát již v prostorách nově zřízeného muzea v budově staré školy – v bývalé spořitelně.

Z důvodu velkého zájmu o publikace a dárkové předměty k oslavám výročí obce, bude také možnost si tyto předměty zakoupit i o hodech. Stánek bude otevřen po oba dva hodové dny. Vždy odpoledne u Orlovny.

Zdenka Kaňová

„Anička“ na opravě

Při oslavách byla u Štengaru umístěna dřevěná plastika děvčátka jak nese dva čepáky na Štengar. Přinést domů čerstvý Štengar byla povinnost především dětí. Socha chce prostranství u studny jednak oživit, jednak

připomenout staré časy, dívčí oblečení a hlavně dodat místu pohodu. Protože autor není profesionál, trochu podcenil impregnaci dřeva. Spodní část sochy nebyla dokonale ošetřena, zatekla do ní voda a dřevo nabobtnalo. To se projevilo prasklinami na povrchu. Proto na čas zmizela. Byla provedena oprava, aby Anička o hodech stála na svém místě. Časem bude vyměněna za novou sochu z vyvrátého a dokonale ošetřeného dřeva. Autor tím musí napravit svoji nezkušenost a jistou úspěšnost.

Josef Zelinka

Hledá se náš rodák

Pražská advokátní kancelář Holubka se na naši obec obrátila s touto výzvou. Hledá potomky nebo příbuzné potomků Františka Matýška narozeného 1. 12. 1859 v Šitbořicích a Josefy Matýškové rozené Linhartové nar. 25. 8. 1867 v Šitbořicích. Ví se, že bydleli na č. p. 67 a 16. 3. 1899 se jim narodil syn František Matýšek. Tento syn se později vystěhoval do Jižní Ameriky. Kdo zná nějaké informace o příbuzných potomků výše jmenované rodiny, může je podat na obecní úřad, nebo přímo na advokátní kancelář Holubka, ul. Dlouhá 16, Praha 1, tel. 603 210 125.

Chaloupky 2005

Stejně jako loni, i letošní Chaloupky se konaly ve Štítarech na Znojemsku. Děti se po našem příjezdu rozdělily do pěti indiánských kmenů a seznámily se se svými vedoucími. Za východu slunce nám velký šaman daroval sošku Ducha slunce, která nám však byla hned první noc ukradena. Proto se naši malí indiáni museli vydat na dalekou cestu, aby tento vzácný dar opět získali. Na cestu se ale nejprve museli připravit výrobou zbraní, lovem bizonů, sběrem rostlin apod. Nakonec se nám po všech náročných zkouškách a úkolech podařilo sošku, i se sladkou odměnou, vypátrat.

Na počátku naší výpravy nám počasí přálo, takže jsme se mohli jít vykoupat do nedaleké Vranovské přehrady. V dalších dnech jsme se vydali na hrad Bítov, kde jsme mohli zhlédnout zajímavou expozici vycpaných zvířat, která se dětem velmi líbila.

Celý týden utekl jako voda a nastal čas, kdy jsme se museli opět vrátit do svých domovů. Věřím, že každý z nás si z letošních Chaloupek odvezl mnoho nových zážitků a zkušeností, na které bude vzpomínat i po letech.

Helena Honzáková

Ohlasy z oslav

Návštěva z Dinhardu

Na šitbořské oslavy přijeli i přátelé ze švýcarské obce Dinhard. Chtěl bych zde o tom podat zprávu a zamyslet se trochu nad otázkou dalšího rozvoje těchto vztahů.

Švýcarskou delegaci tvořili: Peter Matzinger – starosta Dinhardu, Suzanne Monch – členka obecní rady, Leo Schmid – zástupce velitele hasičů, Nathalie Büsse – zástupkyně spolku živnostníků.

Švýcaři přijeli v sobotu kolem poledne autem půjčeným na vídeňském letišti. Hned po obědě následoval hlavní program oslav, kterého se již aktivně zúčastnili. Starosta Petr Matzinger spolu s naším starostou a dalšími významnými hosty – prvním náměstkem hejtmana jihomoravského kraje ing. Horákem a poslancem parlamentu ČR Ladislavem Šustrem – zahájil oslavy. Po slavnostním zahájení byl starosta Dinhardu požádán, aby odhalil sochu Aničky u našeho Štengaru. Pak už se stali Švýcaři diváky a stejně jako ostatní návštěvníci oslav měli možnost vybírat z pestrého programu. Nebudu popisovat, jak jsme chodili od jedné výstavy či akce k druhé. Vnímali oslavy asi jako většina z nás. Vše se jim líbilo. Musím uvést alespoň tradičně vřelé přijetí u našich hasičů.

Prohlídkám výstav bylo věnováno ještě celé nedělní dopoledne. Po slavnostním obědě se všemi zastupiteli obce byla otevřena otázka další budoucnosti vzájemných vztahů. Tato návštěva proběhla po tříleté odmlce a pro udržení kontaktů byla více než potřebná. Přitom to ještě asi 3 týdny před oslavami vypadalo, že nikdo z Dinhardu

nepřijede. Měli totiž podobné oslavy v sousedním Winterthuru a přislíbili tam svoji účast. Svého rozhodnutí navštívit Šitbořice však nelitovali, alespoň se tak několikrát vyjádřili. Byli nadšeni a moc nám děkovali za pozvání.

Pan starosta Matzinger k nám přijel s návrhem, aby chom návštěvy plánovali více dopředu, nevázali je nutně na nějaké výjimečné události a zavedli do nich nějakou pravidelnost. Dle jejich představ by se návštěvy měly plánovat v intervalu maximálně 2 roky, a to jednou v Dinhardu, jednou v Šitbořicích. Prakticky by to znamenalo, že Šitbořice alespoň jednou za volební období navštíví Dinhard a naopak. Přitom samozřejmě není stanoveno kdo pojede a jaký bude program návštěvy. Dle výše uvedeného pravidla by Šitbořice měly navštívit Dinhard po dalších volbách v roce 2007. Myslím, že navržený model je více než potřebný, další vztahy tak nebudou závislé na tom, zda najdeme vhodnou dostatečně významnou příležitost ke kontaktu. Přitom delší odmlka by mohla znamenat konec vztahů – a to by byla velká škoda. Poznávání jiné kultury a mít možnost vidět, jak co dělají jinde patří do oblasti vzdělávání. Není lepší příležitost než poznávat to u přátel, kteří Vám to chtějí sami ukázat. Navázání tak dobrých vztahů není vůbec snadné a měli bychom je tedy nejen udržovat, ale i dále rozvíjet.

Po celou dobu se návštěvě věnovala i Veronika Zelinová. Díky!

*Ing. Alois Kaňa,
člen zastupitelstva obce*

Nepodařený žert

Stále nemohu pochopit, co svým kouskem chtěl našim občanům sdělit neznámý vtipálek při oslavách k výročí obce. V sobotu ráno jsem jel k Orlovně zkontrolovat stav po koncertě kapel Louisiana a Robbie Williams revival band. Tam už byl starosta a s hořkostí mi oznámil, že neznámý zloděj a vandal ukradl z podla obecní vlajku a zcela zničil čísla 750, čili celou hlavní výzdobu. První dojem, že se oslavy docela dobře rozeběhly a lidé byli spokojeni a dobře se bavili, byl ten tam. Muselo se rychle jednat, protože hlavní sobotní program, na který se chystalo mnoho lidí, byl teprve před námi. Rychle jsem sehnal starou nástěnkou obdélníkovitého tvaru, potáhl ji bílým papírovým ubrusem, namíchal modrou a žlutou latexovou barvu a obecní vlajku namaloval. Její vzhled jsem si ještě pamatoval z dob, kdy byla schvalována. Jirka Daniel mezi tím z polystyrenu vyřezal nové číslice 750. Se zavěšením namalované vlajky a nových číslic nám ochotně pomohl zkušený horolezec Franta Valíček. V 10 hodin bylo všechno hotové a většina spokojených návštěvníků sobotního programu to ani nezaregistrovala. Bohužel číslice znovu nevydržely až do konce nedělního programu. Tím to všechno ale neskončilo. V pondělí po oslavách firma rozdělávala a odklízela podium uprostřed obce. Nástěnka s namalovanou obecní vlajkou se sundávala až nakonec. Protože už byl podvečer, tak jsem ji odvezl k obecnímu úřadu a jen ji opřel o vchodové dveře. Ráno, když pan starosta přišel do práce, zjistil, že za nástěnkou je igelitová taška. V ní byla pečlivě složená obecní vlajka a list papíru s nápisem „SORRY“. Nevím, komu chtěl neznámý pachatel ublížit. Nevím, co mu udělaly stovky pamětníků a rodáků, kteří se do rodné obce sjeli a obec je chtěla upřímně přivítat a poskytnout jim hezké zážitky. Jsem rád, že se nepodařilo oslavy zkazit. Podle ohlasů byli občané i rodáci spokojeni. Asi to pocítil i pachatel, a proto symbol obce, obecní vlajku, kterou nám udělil parlament ČR, vrátil.

P.S. Mnoho občanů mi tvrdí, že ví, kdo to byl. Já to raději ani nechci vědět, protože kdybych tady zveřejnil jeho jméno, tak by mu to mnozí asi jinak spočítali.

J. Zelinka

Den plný fotbalu

V rámci oslav 750 let od první písemné zmínky o obci Šitbořice uspořádala místní TJ Sokol – oddíl kopané za přispění obce Šitbořice dne 25. června 2005 den plný fotbalu. Za krásného slunného počasí se na místním fotbalovém hřišti jako první rozehrál Pohárový turnaj těch nejmenších (přípravků). Účastníci se mužstva TJ Sokol Křepice, TJ Slavoj Velké Pavlovice a dvě mužstva domácích. Malý fotbalový potěr sváděl mezi sebou neúprosné souboje, nicméně do finále se probojovala mužstva Křepic a Šitbořice A. Finálový boj byl velice vyrovnaný a v normálním čase skončilo utkání 3:3. Následovaly pokutové kopy, ve kterých bohužel naše mužstvo soupeři podlehl. Na třetím místě skončilo mužstvo Velkých Pavlovic a Šitbořice B čtvrté. Při vyhlášení všechna mužstva

obdržela pohár a všichni hráči upomínkové předměty a sladkosti. Nejlepšími hráči byly vyhlášeni Josef Košvica a Mikuláš Valíček.

Po obědě bylo sehráno utkání žáků místního Sokola a FC Hustopeče. Zápas skončil vítězstvím našich 5:1.

V odpoledních hodinách, kdy slunce bylo vysoko a pivo teklo proudem, proti sobě nastoupila mužstva starých pánů SK Cementárny Beroun (střední Čechy) a místního Sokola. Začátek utkání byl v režii domácího mužstva, které se dostalo do vedení 2:0. Avšak s přibývajícím časem se skóre začalo obracet v neprospěch našich borců. Mužstvo Berouna sestaveno z hráčů, kteří v minulosti hráli divizi a krajské soutěže, bylo sehnřejší a fyzicky zdatnější. Utkání nakonec skončilo výsledkem 9:4 v náš neprospěch. Nejlepším střelcem byl berounský Ivo Petráš se čtyřmi brankami. Z našich je nutno vyzvednout výkon našich nejstarších, brankáře Josefa Drábálka a stopera Vladimíra Navrátila.

Soupeře pro hlavní utkání jsme pozvali z centra Hané – Olomouce. Šlo o starou gardu bývalých prvotníkových hráčů SK Sigma Olomouc (Hapal, Sedláček, Hanus, Mrázek, Kučerňák, Fiala, Navrátil a další). Trochu zamrzela neúčast (ač slíbili) Radka Druláka – zranění a Radka Látala – klubové povinnosti v Baníku Ostrava. Proti těmto ostříleným hráčům nastoupilo naše A mužstvo dospělých. Hned od prvních minut bylo vidět rozdíl v pojetí hry obou soupeřů. Krátké přihrávky na jeden dotek, nabíhání si do volného prostoru a rázné zakončení, byly hlavní předností Sigmy. Naše mužstvo také bojovalo a odměnou mu byly čtyři góly v síti soupeře. Tak jako předešlé utkání i, toto skončilo hokejovým výsledkem 10:4 ve prospěch hostů. Nejlepším střelcem byl olomoucký Pavel Hapal s pěti brankami.

Dle mého názoru šlo o velice vydařený fotbalový den: krásné počasí, dobré občerstvení, spousta pěkných gólů a fotbalového umění. Důkazem toho bylo více jak pět set diváků, kteří zhlédli jednotlivá utkání.

Na závěr je nutno poděkovat obci Šitbořice a správci sportovního areálu za výbornou údržbu a přípravu sportoviště, které obdivovali všichni hosté, sponzorům ŽS Brno, a.s., Pramos, Xella, Lomax za upomínkové předměty a samozřejmě všem lidem, kteří se podíleli na organizaci tohoto dne.

*za TJ Sokol Šitbořice
Zbyněk Nečas*

Již jen vzpomínka

Oslavy 750. výročí první písemné zmínky o naší obci proběhly před dvěma měsíci a v myslích mnoha lidí, pod návalem nových událostí, pomalu na tyto slavnostní dny usedá prach zapomnění a vzpomínky na ně ožívají jen pohledy na zakoupené suvenýry nebo prohlídka fotografií či videozáznamů z těchto dnů.

Přesto bych se k slavnostní atmosféře oněch dnů chtěl vrátit několika poznámkami. V tomto příspěvku není popsáno všechno, co se k 750. výročí připravilo a provedlo, ale jen to, co jsem si stihl prohlédnout a zvláště mně zaujalo. Doufám, že popis ostatního bude v příspěvcích od jiných dopisovatelů Štengaráčku.

Oslavy v první řadě ukázaly, že v naší obci jsou schopní a obětiví lidé, kteří dovedou zajistit důstojný průběh významného výročí obce, a dokázaly přesvědčit mnohé pochybovače, že i v Šitbořicích se dají uskutečnit velké věci. Na zajištění slavnosti se podílelo mnoho lidí a není proto možné všechny vyjmenovat.

V neposlední řadě patří uznání a poděkování příslušníkům jejich rodin, u kterých je třeba ocenit porozumění, že jim umožnili věnovat se přípravě výročí.

Scénář oslav byl zpracován velmi pečlivě a sborník Šitbořice 1255 – 2005 měl ukázat vývoj obce od dob nejstarších až po události nejnovější. Ve sborníku měly možnosti všechny organizace a spolky v obci ukázat, zvláště mládeži, jak je možno využívat volný čas nejen k zábavě, ale i k svému poučení a užitku. Myslím, že tento záměr byl dobře splněn.

Výstav a ukázek, jak které organizace a spolky pracují, bylo tolik, že se všechno ani nepodařilo navštívit. Každý si však mohl vybrat podle svého zájmu.

Podle ohlasů, které jsem zaslechl, byli účastníci oslav převážně spokojeni. Pochůzkou po obci – přecházením mezi jednotlivými výstavními místy – byla oceňována výstavnost obce, upravenost domů a parková úprava středu obce. Toho si nejvíce všímali cizí návštěvníci a rodáci, kteří na oslavy také přijeli. Domácím to připadalo samozřejmé. Upravenost naší obce si uvědomují až při pobytu v jiné obci.

Velmi kladně, a zase rodáky a cizími návštěvníky, byla hodnocena radnice, která v sobě spojuje účelnost a reprezentativnost, úměrnou významu obce.

S velkým zájmem občanů a rodáků se setkala výstava dokumentů a fotografií ve staré škole. Na starých fotografiích návštěvníci poznávali své rodiče, prarodiče, přátele a známé a někdy i sebe, jak je kdysi fotograf v různých okamžicích zachytil.

V malém sále v sokolovně byly představeny práce místních i okolních umělců a výtvarníků (ing. Zelinka, J. Kulíšková, S. Kulíšková, J. Černý – Nikolčice, p. Demela – Krumvíř). Své obrazy pro výstavu zapůjčil i F. Pěček, šitbořický rodák, učitel a ředitel ZŠ v Petřvaldě, který je již v důchodu a žije v Petřvaldě na severní Moravě (v mládí byl dlouholetým brankářem místního fotbalového klubu).

Jako všechny akce, i oslavy 750. výročí obce měly své kritiky – většinou to však byly jen návrhy, že by bylo dobré, kdyby v programu bylo ještě to neb ono. Některé návrhy a podněty byly skutečně dobré a stály by za zvážení, ale přišly bohužel pozdě. Díky za ně, ale až příště.

Největší a nejhlasitější kritiku oslav zaslechla paní redaktorka Kamila Paitlová z deníku Rovnost od „místního starousedlíka Václava Strachy“ a zveřejnila ji ve svém

deníku 27. června: „Jsme malá obec a takové monstrózní oslavy nepotřebujeme. Stačilo něco skromnějšího a peníze mohly jít do něčeho užitečnějšího a trvalejšího, než je pár dnů oslav.“

K tomuto je hned v následujících řádcích vyjádření starosty obce pana Kulíška: „To je zcela scestný názor. Tyto oslavy jsme potřebovali, vždyť takové výročí je přece jednou za generaci, většina starších už zřejmě osmisetleté výročí neoslaví. A hlavně, značná část peněz nešla na samotné oslavy, ale na upomínkové předměty, které mají trvalý a nedožitelný význam.“

Aby zpráva o oslavách byla „vyvážená“, v dalších řádcích se píše: „Většině návštěvníků se však oslavy líbily a shodli se, že si je obec zasloužila.“

Nemá smyslu polemizovat s panem Strachou o jeho názoru na oslavy – ale jen malá poznámka: O tom, že oslavy 750. výročí obce se připravují i jaký se předpokládá jejich rozsah, bylo známo téměř rok dopředu. Mluvílo se o tom jak na zasedáních Obecního zastupitelstva, tak i mezi občany a tato zpráva se jistě nevyhnula ani uším pana Strachy. Měl-li pan Stracha na věc jiný názor, mohl přijít jak na zasedání Obecního zastupitelstva, tak i přímo k panu starostovi či k ing. Zelinkovi a přednést jim svůj úsporný návrh na pořádání oslav.

Slova pana Strachy nejsou v lidském životě nic neobvyklého. Kdo něco pořádá nebo zařizuje, může je slyšet velmi často.

Oslavy 750. výročí obce měly svůj význam především v tom, že obec vzpomněla na svou minulost a hlásí se k tomu, co naši předkové vytvořili a nám zde zanechali.

Z minulosti bychom si měli podle zkušeností našich předků více vážit půdy, která je kolem nás, a která je při dobrém obdělávání nevyčerpatelným zdrojem obživy. Jestliže nemáme auto, televizor, telefon či jinou technickou vymoženost měsíce nebo i léta, je to sice nemilé, ale žít se dá i bez toho, nemáme-li však krajíc chleba, máme hlad již druhý den a jsme ohroženi na životě.

Výstava dokumentů ze života obce by nás měla přivést k jejich pozornější prohlídce. Z minulosti bychom si měli od našich předků převzít poučení z toho, co dělali dobře a co špatně, abychom se poučili. Co bylo dobré, v tom pokračovali, špatného se vyvarovali.

Dnešní doba je sice úplně něco jiného než bylo dříve, ale v obci žijí lidé, kteří mají podobné vlastnosti jako naši předkové a i jejich problémy jsou podobné jako dříve, i když jsou zahaleny jiným pláštěm.

Kdo se poučí z vlastních chyb je moudrý člověk, kdo se poučí z cizích chyb je šťastný člověk.

František Navrátil

Okénko do života farnosti

Začátkem měsíce ledna se uskutečnila v naší obci Tříkrálová sbírka, při které 12 skupinek koledníků vybralo částku 62 639 Kč. Všem zúčastněným, ať už koledníkům, vedoucím skupinek nebo štedrým spoluobčanům, kteří přijali koledníky do svých domovů, patří srdečný dík.

Zároveň byl podán u Oblastní charity projekt na zřízení Klubu maminek MIKEŠ, který by byl financován z peněz tříkrálové sbírky.

Měsíc únor byl dobou duchovní přípravy farnosti na Velikonoce a mládež zahájila přípravu na Chaloupky.

V březnu byli naši ministranti na třídením prodlouženém víkendu na faře v Horních Věstonicích, kde se vážně i nevázně připravovali na nadcházející Velikonoce.

Duben je měsícem, kdy se různé aktivity přesouvají z místností do terénu. Součástí ministrantských schůzek, které se konají 1x za 14 dní na faře, jsou i různé hry na farní zahradě nebo výlety na kolech.

V pátek 29. dubna ministranti s předstihem postavili na farní zahradě májku, pod ní stany, nakoupili maso na opékání a přes noc ji hlídali. Akce, která probíhá už několik let, se těší velkému zájmu.

Od Velikonoc do prázdnin fungovala na faře v učebně díky několika nadšenců po nedělní mši farní kavárna.

V květnu byly uspořádány dva poutní zájezdy do Křtin a na Svatý Hostýn. Od května jezdí skupina farníků každého 13. dne v měsíci na pouť do Žarošic.

Červen byl ve znamení příprav na oslavu 750 let od první písemné zmínky o obci, jejímž vrcholem byla nedělní děkovná bohoslužba, kterou celebroidal náš rodák Otec Vladimír Stejskal nyní působící v Kuřimské Nové Vsi na Vysočině. Bohoslužba byla velmi pěkná, na promluvu o šitbořickém znaku se jen tak nezapomene a společná fotka před farou s krojovanou mládeží a hasiči v uniformě jen zvětšila na památku toto krásné a nezapome-

nutelné setkání s Otcem Vladimírem. Když jsem mu za týden vzal tuto fotku do Kuřimské Nové Vsi, bylo na něm vidět ještě stále velké dojetí z těchto oslav. Všem, kteří se podíleli na této oslavě, mám vyřídít poděkování. Činím tak tímto způsobem. Fotografie z oslav budou vystaveny o hodech v obecním muzeu.

V červenci bylo 32 dětí a s nimi 15 vedoucích na chaloupkách ve Štítárech u Vranovské přehrady.

V srpnu se uskutečnilo v německém Kolíně nad Rýnem světové setkání mládeže s papežem, kterého se zúčastnili z naší farnosti 4 lidé.

Od července, kdy byl schválen projekt Farní charity na zřízení klubu maminek MIKEŠ, se pracuje na dovybavení a otevření tohoto klubu v prostorách volné třídy ve staré škole vedle knihovny. Chceme tento klub, ve kterém kromě maminek s dětmi bude i farní kavárna, otevřít pro veřejnost 24. září o hodech a doufáme, že o tyto prostory projeví zájem i senioři.

Kromě těchto aktivit funguje ve farnosti dětský sbor, který zpívá pravidelně při bohoslužbách, jednou týdně se schází na faře společenství maminek s dětmi.

Farnost žije, pokud lidé v ní mají chuť něco dělat. Myslím si, že u nás se to celkem daří.

Petr Krupička

Škola

Mateřská škola

OHLÉDNUTÍ ZA MINULÝM ŠKOLNÍM ROKEM

Ve školním roce 2004/2005 navštěvovalo mateřskou školu 45 dětí, pečovalo o ně 6 zaměstnanců.

Nejzdařilejší akcí v tomto školním roce byl Den otevřených dveří u příležitosti první zmínky o obci. Připravili jsme výstavky, dárky, vystoupení a umožnili jsme široké veřejnosti nahlédnout do všech prostor mateřské školy. Na přípravách a průběhu Dne otevřených dveří se podíleli všichni zaměstnanci. Tohoto úkolu se zhostili velmi dobře a patří jim za to poděkování. Zájem ze strany občanů byl obrovský, mateřskou školu navštívilo bezmála 500 hostů.

PRVNÍ DEN V MŠ

Nový školní rok byl v mateřské škole zahájen ve čtvrtek 1. září za účasti předsedkyně školské komise paní Navrátilové.

V provozu jsou dvě třídy, počet přihlášených dětí je 51. Máme radost, že se letos počet dětí o 6 zvýšil. Pro děti je připravený bohatý plán, všem dětem přejeme, aby se jim ve školce líbilo.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji Českému svazu zahrádkářů za dar 750 Kč. Za tuto částku byly zakoupeny tři dětské kopací míče.

*Miroslava Kominacká,
ředitelka*

Nový školní rok

Dětem skončily prázdniny, dospělým doba letní dovolené. Věřím, že i přes nepřízeň počasí jste si odpočinuli a načerpali další elán. Prvním školním dnem začíná školákům období každodenních povinností a poctivé práce.

I letos výuka na naší škole probíhá podle vzdělávacího dokumentu Základní škola a některé změny, které se budou ve školství realizovat, přinesl nový školský zákon. Rodiče a žáci jsou o změnách průběžně informováni na třídních schůzkách. V letošním roce dle nařízení MŠMT přibyla žákům na 2. stupni v rozvrhu 1 hodina týdně. Jedná se o zařazení další hodiny povinně volitelného předmětu. V nabídce volitelných předmětů škola respektuje priority současného školství a akceptuje přání žáků a rodičů. Na základě zájmu rodičů byly v letošním roce pro žáky otevřeny následující povinně volitelné předměty: seminář z ČJ, seminář z M, informatika pro začínající, pro mírně pokročilé i pro pokročilé, společenskovední seminář, cvičení z ČJ, konverzace v AJ pro začátečníky, pro mírně pokročilé i pro pokročilé, konverzace v NJ, člověk a svět, umění a kultura, výchova ke zdraví. Všechny uvedené volitelné předměty se setkaly s velkým zájmem žáků a byly plně naplněny.

Předmět výuka druhého cizího jazyka nemohl být otevřen, neboť k výuce byli přihlášení jen dva žáci v ročníku a tento nízký počet žáků nesplňuje normy. Protože škola stále ve výuce cizích jazyků spatřuje prioritu vzdělávání, vytvořila i těmto žákům individuální podmínky pro výuku základů druhého cizího jazyka, a to v předmětech konverzace v anglickém a německém jazyce.

Pro nejmenší žáky je v letošním roce připraven dvouměsíční kurz plavání v Hustopečích a starší žáci se mohou těšit na týdenní lyžařský kurz v Němčičkách. Pro děti je připravena široká nabídka zájmových kroužků: publicistický, hra na klavír, hra na flétnu, hra na kytaru, sborový zpěv, cvičení s gymbally, odbíjená, včelařský, dyslektický, internet, ekologický, počítače a aerobik, pohybové hry, slovácké písničky, doučování z matematiky, tenis, stolní tenis, matematický a těsnopis.

Rodiče mohou přihlásit své dítě i k docházce do raního klubu. Je otevřen každý den od 6⁴⁵. Škola se tak stará o děti i brzy ráno před zahájením výuky.

Z důvodu navýšení týdenního počtu vyučovacích hodin dochází k prodloužení odpolední výuky a zařazení padesáti minutové polední přestávky. Je na rodičích, aby rozhodli, zda jejich dítě v době polední přestávky odejde domů nebo využije nabídky školy. V průběhu polední přestávky i po skončení výuky mohou žáci navštěvovat školní družinu a starší žáci školní klub.

Polední přestávka slouží rovněž jako obědová. O to více ocení děti obědy přímo ve škole. Paní kuchařky umí pro všechny vytvořit příjemné prostředí. Jídlo ve školní jídelně je velmi pestré a lákavé. K hlavnímu jídlu děti často dostávají i ovoce, saláty a jiné dobrotky. Rodiče hradí jen náklady na potraviny, provoz školní jídelny financuje obec. Jejím zásluhou mohly být o prázdninách vymalovány všechny prostory školní jídelny a provedena rekonstrukce klimatizace (náklady činily 500 000 Kč).

Školní jídelna zajišťuje rovněž pitný režim pro žáky. V každé třídě je umístěna várnice s ovocnou šťávou, vitamínovým nápojem nebo čajem. Roční poplatek za pitný režim činí 150 Kč na žáka. Zkuste si propočítat, jak levně a zdravě Vaše dítě ve škole pije.

Škola především plní svoji nezastupitelnou vzdělávací roli. Přitom se snaží vycházet vstříc požadavkům rodičů a potřebám žáků a navíc přispívá k obohacení kulturního dění v obci. Učitelé s dětmi s mimořádným nasazením uspořádali v loňském roce spoustu akcí k oslavám 20. výročí otevření nové školy a k významnému 750. výročí obce. Věřím, že naše úsilí stálo za to. Žáci měli totiž jedinečnou příležitost nalézt nový motiv k získávání poznatků o své obci a aktivně se podílet na jejím společenském životě i rozvoji. Pod vedením učitelů dokázali také namalovat obrázkové pexeso Šitbořic a vytvořit publikaci o historii a současnosti rodné obce Šitbořice očima dětí.

Slovy uznání nešetřili v průběhu Dnů otevřených dveří školy v červnu především hosté – šitbořičtí rodáci, kteří mohli porovnávat naši školu s jinými školami. Jejich neskryvaný obdiv a ocenění práce místních pedagogů nás velice potěšil.

Ještě jednou děkuji učitelům za všechno, čím přispěli k obohacení života školy a obce, děkuji občanům za spolupráci a za příspěvky věnované na výstavu. Děkuji rodičům žáků a návštěvníkům školy za vyjádření podpory školy.

Přeji dětem, rodičům, učitelům a všem zaměstnancům školy úspěšný start do nového školního roku.

*PaedDr. Jarmila Novotnáková,
ředitelka školy*

Den bez úrazu

Houkání sanitky, kvílení sirén, pobíhající děti. To vše jste mohli vidět 21. června v prostranství školy. Pořádali jsme akci případně nazvanou Den bez úrazu.

Jistě všichni víme kolik nebezpečí na děti číhá na silnicích, u vody, ale i při nevinných hrátkách na hřišti. Co možná nevíme, je to, že pozdním zásahem můžeme zmařit i lidský život! Proto jsme se rozhodli měsíc červen věnovat tomuto tématu.

V rodinné výchově jsme se učili zvládat situace za mimořádných okolností – jako je první pomoc – ať už na silnici, při požáru, úniku plynu nebo při povodních.

Hodiny výtvarné výchovy byly také tímto směrem zaměřeny. Mezi skupinkami dětí propukla zdravá rivalita o nejhezčí výtvarnou práci. Vždyť výsledek měli hodnotit sami zdravotníci! I ti byli překvapeni, co děti umí vytvořit. Odměnou nám všem byl tolik očekávaný den.

Všechny třídy se rozběhly plnit úkoly na stanovištích. Zábavy si užily v maskách, pláštěnce, u dýchání z úst do úst, přenosu raněného, hašení požáru, jízdy zručnosti a jiných dobrodružných, leč poučných úkolech. Největší aplaus ovšem sklídili místní hasiči a posádka sanitky rychlé zdravotní pomoci, kteří přijeli v době svého osobního volna. Místní hasiči přijeli v plné výzbroji a děti si mohly vyzkoušet hasičskou výzbroj i „likvidaci požáru“. Záchranáři nám celé parné dopoledne předváděli simulované situace úrazů a následné první pomoci. Obdivuhodné bylo, kolik toho jejich sanitka za tento týden zažila! Prošla jí celá škola! Někteří „simulovali“ na nosítkách, druzí zase švitořili do vysílaček.

Místní hasiči a záchranáři, srdečně Vám děkujeme za všechny děti! Tento den se zkrátka vydařil! Soudě podle bodů, které děti za znalosti nasbíraly – nemáme se za co stydět. Troufám si říct, že jsme připraveni! Všichni si ale budeme přát, aby situace, kdy se můžeme ocitnout tváří v tvář ohrožení života, nikdy nenastala.

*Hana Meredová,
učitelka*

Protikuřácký program „(ne)kouření a já“

Odborníci z Lékařské fakulty brněnské Masarykovy univerzity ve spolupráci se zahraničními specialisty vypracovali projekt výchovy školních dětí k nekouření.

Důvodem přípravy projektu je postupné zhoršování zdravotního stavu naší populace, jehož příčinou je mimo jiné i kouření. (Podle údajů Světové zdravotnické organizace umírají ročně na následky kouření v naší republice 23 tisíce lidí. To znamená 63 lidí denně, 2-3 lidé každou hodinu!)

Rozhodli jsme se přijmout na naší škole tento projekt a pomoci našim žákům, aby si vybrali zdravější způsob života bez kouření. Program byl určen pro žáky pátých tříd a v červnu loňského školního roku ho připravili pan učitel Prokeš a paní učitelka Prokešová.

Významným rysem programu byla aktivní účast a spolupráce žáků. Chlapci a děvčata byli rozděleni do skupin

a společně diskutovali o problémech, učili se vyjadřovat své názory, představovali své nápady, hráli hry a plnili zadané úkoly – i domácí.

V pěti lekcích si žáci sami odvodili následky kouření, pojmenovali důvody, které vedou mladé lidi ke kouření, seznámili se s pojmem pasivní kouření a zjistili, kde lidé nejčastěji kouří a kde se naopak kouřit nesmí a proč. Děti dále přišly na celou řadu užitečných činností, které mohou provádět místo kouření. Zajímavým domácím úkolem bylo interview s „dospělákem“, kde si žáci zahráli na novináře a dotazovali se svých rodičů na jejich názory na kouření a na jejich zkušenosti s cigaretou. Vyvrcholením celého programu byl nácvik dovednosti jak říci ne. Zde chlapci a děvčata pro změnu využili svých hereckých schopností a formou scének předvedli, kolika možnými způsoby umí odmítnout nabízenou cigaretu.

Na závěr obdržel každý účastník diplom za úspěšné absolvování programu.

Program lze hodnotit jako velmi úspěšný nejen díky výborným vědomostem žáků, ale zejména díky aktivitě a spolupráci všech zúčastněných.

Doufáme, že snaha školy o posílení odolnosti žáků vůči nástrahám kouření nezůstane osamocena a bude doplněna i protikuřáckou výchovou v rodinách.

Mgr. Ivo Prokeš

Návštěva hlavního města

V minulém čísle Štengaráčku jsme vás informovali o poznávacím výletu do Prahy. Dovolte, abychom vám, tentokrát podrobněji, popsali jeho průběh. Jak už bylo řečeno, jednalo se o výlet poznávací, většina dětí navštívila naše hlavní město poprvé, a tak bylo naším cílem ukázat jim co nejvíce památek během jednoho dne. Času bylo málo, plán trasy dlouhý, ale naštěstí chuť dětí vidět toto město, které nemá v architektuře obdoby, nás hnala vpřed.

Vyrazili jsme ze stanice metra Malostranská okolo budovy parlamentu a přes Malostranské náměstí jsme přišli k Petřinské lanovce. Ta nás vyvezla k našemu prvnímu cíli a tím byl Zrcadlový labyrint. Nezklamal. Nadšení a smích dětí nebraly konce a kdybychom je nemuseli pobídnout k odchodu, možná by tam stály dodnes. Ale nás čekala dominanta Prahy – Pražský hrad. Jeho prohlídku jsme začali výstupem na věž chrámu sv. Víta, odkud se nám rozprostřel nádherný výhled na celé město. Z nejvyššího místa jsme sestoupili do jeho podzemí, kde děti uchvátil pohled na hrobku Karla IV., jeho manželek a dalších panovníků. Bylo až dojemné pozorovat děti fascinované místem, kterým procházely dějiny naší země. Podobné pocity nás provázely ve Vladislavském sále, místě rytířských turnajů, korunovací českých králů a voleb prezidentů.

Zlatým hřebem byla Zlatá ulička. Nejlépe to vystihl výrok jednoho z žáků. Prohlásil, že má pocit, jako by se ocitl ve filmu „Harry Potter“. Ale tím naše cesta nekončila. Z Hradčan jsme se vydali Nerudovou ulicí na Malou Stranu, přes Karlův most na Staroměstské náměstí a odtud jsme uličkami plnými lákadel a turistů proklíčkovali až na Václavské náměstí. U sochy sv. Václava naše trasa

končila.

V plném počtu padesáti lidí jsme nasedli do přistávaného autobusu a vyrazili na zpáteční cestu. Ta uběhla neskutečně rychle, děti celou cestu zpívaly národní i popové písničky, došlo i na tanec a vysloužily si uznání pana řidiče za atmosféru, kterou v autobusu vytvořily.

Jelikož se akce setkala s velkým ohlasem, naplánovali jsme pro děti další poznávací výlety. Nový školní rok bychom rádi zahájili výletem do Znojma, kde nás čeká projížďka motorovým vláčkem významnými historickými částmi města a prohlídka znojemského podzemí.

Zájem dětí o historii a zvířata nás přivedl na myšlenku uspořádat na jaře příštího roku zájezd do Vídně, kde vedle sebe stojí věhlasná ZOO a sídlo rakouských císařů Schönbrunn. Držte nám palce, aby tyto plány vyšly především ke spokojenosti našich dětí.

*Marie Jelínková,
učitelka*

Adopce kajmana brýlového

Princip adopce (sponzorství) zvířete v ZOO Brno funguje úspěšně již několik let. Jistě jste si i vy všimli, že u cedulky s názvem zvířete je vždy uvedeno i jméno adoptivního rodiče. Při čtení těchto nápisů mě pokaždé napadlo, jak se asi cítí člověk, který žije s vědomím, že pomohl dobré věci. Zkusili jsme proto oslovit děti naší ZŠ s návrhem sbírky a velmi příjemně nás překvapilo nadšení, které z dětí vyzařovalo.

V některých třídách začalo okamžité dohadování o to, které zvíře budeme jako škola sponzorovat, ve výtvarné výchově se začaly malovat obrázky na toto téma, zkrátka adopcí zvířátka začala žít celá škola. Bylo milé pozorovat žáky, jak nosí peníze na adopci s ochotou a s úsměvem a přitom zdůrazňují, že je dali opravdu ze svých úspor a byli přitom na sebe hrdí – ti mladší a zejména nejmladší, byli zvířátku ochotni obětovat celý obsah své pokladničky. Toto nadšení vyneslo částku 5 119 Kč.

Od této částky se potom odvíjel seznam zvířat, která byla v této finanční relaci nabízena k adopci. Děti měly k dispozici archy s fotkou a jménem jednotlivých kandidátů a každý se pod svého favorita podepsal. Po sečtení hlasů vyšel jako vítěz kajman brýlový.

Je příjemné pozorovat, jak v době, kdy se poukazuje na vzrůstající násilí, agresivitu, aroganci až bezcitnost, jsou děti schopny a ochotny soucítit se zvířaty, rozdělit se a obdarovat ze svého. Odměnou jim byl nejen dobrý pocit, ale i volná vstupenka do ZOO, kterou nám její ředitel pan Hovorka s radostí osobně daroval a při té příležitosti podotkl, že stále vzpomíná na dobu, kdy pracoval v Šitbořicích jako předseda zemědělského družstva, zakládal firmu Pramos, a že je rád, že tímto způsobem opět navazuje s Šitbořicemi spolupráci. My můžeme doufat, že vzniká nová tradice a že na jaře příštího roku s ním podepíšeme další adopční smlouvu.

Až budete mít do brněnské ZOO cestu, nezapomeňte se za naším krokodýlkem podívat!

*Marie Jelínková,
učitelka*

Cestovní kanceláře

V loňském školním roce žáci 9. ročníku využili svoje znalosti českého jazyka při skupinové práci. V několika hodinách zpracovávali projekt, v němž museli propojit svoje výtvarné umění s estetickým citěním, se svými znalostmi jazyka a v neposlední řadě museli uplatnit svoji fantazii a schopnost spolupracovat se svou skupinou.

Celý projekt začínal tím, že si každá skupina žáků připravila obrázek se stejnými motivy. Poté žáci jednotlivé části obrázku pojmenovali. Tady se práce jednotlivých skupin začala různit, neboť žáci museli volit názvy související se zadaným tématem. Kdo měl v zadání barvy, pojmenoval hrad třeba Barvštejn a rybník zase Modřák, kdo měl v zadání auta, pojmenoval vesnici Mitsubishín a rozhlednu Volkswagenka. Potom skupinka připravila po-

věsti, které se vyprávějí o hradu, rybníku, aleji, rozhledně nebo vesnici. Při prezentaci své práce museli vystupovat jako průvodci cestovní kanceláře.

Práce se žákům velice zdařila a skvěle se při ní bavili. Jejich fantazie, vtip a originalita projevu oslnila nejen spolužáky ve třídě nebo v ročníku, ale vzbudila i velké ovace u žáků mladších. Nejlepší skupiny totiž prezentovaly svoji práci žákům 3., 4. a 5. ročníku.

Žákům 9. ročníku se podařilo zpestřit výuku českého jazyka nejen sobě, ale i svým mladším spolužákům a ukázali jim, jak je náš mateřský jazyk krásný a bohatý a že třeba učivo o slovech nadřazených a podřazených si mohou procvičit i jinak

*Mgr. Irena Mikešová,
učitelka ČJ*

Co vykládali stařečci

Z toho, co nám naši stařečci vykládali, mě tenkrát zaujalo jedno vykládání o tom, že v Moutnicích byli zavraždění dva prodáváci husí – „husárci“, kteří každý podzim hnali velká stáda husí z Uher přes jihomoravské dědiny až do Brna. Byli vždy dva, jeden starší a druhý velmi mladý a při tom hnaní husí si pomáhali jak dlouhými biči, tak pokřikem „háj, háj“. Na cestě do Brna měli již vybrané obce a v těch obcích i známé rodiny, u kterých i s těmi husami přespávali. Až husy v Brně prodali, tak se s celou tržbou vraceli domů do Uher (dnešní okolí Dunajské Stredy).

Mluvili slovensky, protože pomaďaršťování obyvatelstva začalo až po vyhlášení Uherska v roce 1848, kdy si na příkaz uherské vlády museli obyvatelé změnit slovan-
sky znějící příjmení na maďarské. Například: Krajčír na Szabó, Tesař na Ács, Zahradník na Kertész atd. Školy byly jen maďarské a i v kostelech se modlilo a zpívalo jen maďarsky. Naši stařeček sloužili u husarů v Šamoríně a nikdy jsem je neslyšel mluvit o Maďarech.

Ale v jednom roku (v kterém, to stařeček už nevěděli, to by se dalo zjistit jen v archivech) se „husárci“ domů nevrátili, a tak příbuzní, kteří jejich cestu a zastávky dobře znali, se vypravili je hledat. A došli až do Moutnic. Tam ta známá rodina potvrdila, že tam přespali a ráno prý pokračovali dále směrem k Brnu. V další obci, kde obyčejně spávali, o nich nic nevěděli a divili se, proč nepřišli. Tak se ti příbuzní vrátili do Moutnic a tam našli několik husí z jejich stáda a zjistili, že je lidé koupili od těch, u kterých „husárci“ nocovali. Ti změnili výpověď a začali tvrdit, že jim ty husy prodali a vrátili se domů.

Příbuzným se toto vysvětlení nelíbilo a požádali úřady o pomoc. Za účasti soudních úředníků vyšetřovali obyvatele podezřelého domu, ti ale stále tvrdili svoje, ale nějaké podezření tam vzniklo, a tak byla nařízena důkladná prohlídka domu. Při té se zjistilo, že na násplí (v Šitbořicích „náspljách“) byla hlína nějak měkká než jinde, a tak tam nechali kopat. Skutečně ta hlína byla čerstvě nasypaná a při pečlivém hledání našli v ní odřezanou spodní část chodidla lidské nohy.

Vzali všechny obyvatele domu do Brna a tam se potom přiznali, že „husárky“ zabili, o peníze se rozdělili a jejich těla zakopali do násplí. Jenomže po několika dnech zjistili, že jim ty mrtvolky vadí, nemohli přes to násplí chodit, tak je vykopali a zavezli na pole k Novým Dvům a tam je znovu zakopali, ale že už byla půda zmrzlá, tak jen velmi mělko a to místo přikryli „turkyniskem“.

Tam se těla zavražděných skutečně našla a viníci byli odsouzeni. Jaký dostali trest, to už stařečci nevěděli, ale pro Moutničáky to byla velká hanba. Ta se projevovala mezi jiným i takto.

Kdysi museli chlapci „regruti“ jezdit k odvodu na vojnu až do Brna. A tak když jeli regruti z okolních vesnic přes Moutnice, tak křičeli „háj, háj“ a Moutničákům se to pranic nelíbilo a útočili na ně tím, co měli po ruce. Že to nebyly mírové ratolesti, je samozřejmé.

Tato vzpomínka se mně vybavila, když jsem sledoval vysílání v maďarčině o oživení tradice chovu husí v Dunajské Středě, ve kterém se chlubil tím, že husy z Dunajské Stredy bývaly hnané na trh až do Brna.

Ing. Antonín Konečný

Sport

Šitbořice OPEN 2005

O letošních prázdninách proběhl ve dnech 2. a 3. července 7. ročník prázdninového tenisového turnaje ve čtyřhře mužů „Šitbořice OPEN 2005“. Byly provede-

ny dvě změny, z nichž nejdůležitější byla změna termínu pořádání turnaje na začátek července z důvodu dovolených a druhá změna zase upravila rozložení turnaje pouze do dvou dnů. Tyto změny byly provedeny po připomínkách hráčů z předchozích ročníků. Je škoda, že nevedly

k vyšší účasti hráčů v turnaji, neboť turnaje se zúčastnilo pouze 8 družstev.

Sobotní turnaj se kvůli dešti opozdil, ale odpoledne se v soutěživém prostředí odehrály vyřazovací způsobem bojovné tenisové zápasy, z nichž se do nedělního finále probíjeli bratři Hanákové a nově sestavená dvojice Jiří Viktorin – Ivo Lengál.

V nedělním finálovém turnaji bratři Roman Hanák – David Hanák nezaváhali a vítězstvím 3:1 obhájili své loňské prvenství.

Třetí místo tradičně patřilo dvojici Michal Hofeřík – Drahoš Konečný.

Úroveň turnaje se každým rokem zvyšuje, na čemž má nemalou zásluhu nový tenisový areál.

Je jenom škoda, že se ho zúčastňují převážně hráči starších ročníků, mladí se asi bojí prohry s – jak oni říkají – „důchodci“. Proto bychom chtěli příští rok uspořádat tenisový turnaj pro mládež a podchytit u nich zájem o tento sport.

*Za TJ Sokol Šitbořice,
Lejska Ladislav*

Štyngar CUP 2005

Tenisový klub v Šitbořicích pořádá dne 10. a 11. září 2005 1. ročník tenisového turnaje mužů v jednotlivcích.

Turnaj je vyústěním snahy oddílu aktivně se podílet na sportovním dění obce Šitbořic a dostat tenis do širšího povědomí občanů.

Po dva dny soutěžilo deset přihlášených hráčů vyřazovací způsobem o pohár a titul nejlepšího tenistu ze Šitbořic.

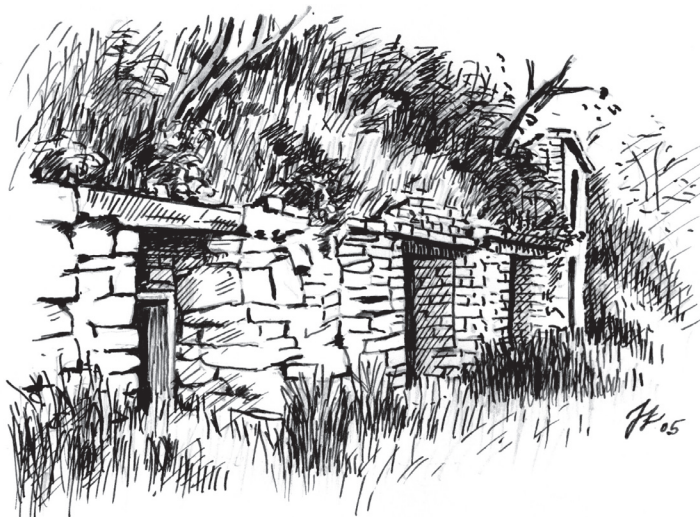
V turnajovém pavouku se do semifinále probíjeli Pavel Fiala – Jiří Viktorin a Zbyněk Nečas – Marek Bedřich (Křepice). Z těchto duelů vyšli vítězně finalisté Štyngar Cupu 2005 – Zbyněk Nečas a Jiří Viktorin. Tito jediní nepoznali hořkost porážky a dokázali projít celým turnajem bez ztráty bodu.

Nedělní finále proběhlo dopoledne a oba hráči předvedli hezký tenis. Nakonec se z vítězství radoval Zbyněk Nečas, který porazil Jirku Viktorina poměrem 2:0. Po tradičním předávání pohárů včetně „šampíčka“ si všichni přítomní po gratulaci finalistům připili na příští turnaj v roce 2006.

Tento 1. ročník jsme se snažili přitáhnout domácí hráče a udělat turnaj v rámci obce. Po malém počtu přihlášených budeme uvažovat o otevřeném turnaji neregistrovaných hráčů i z okolních vesnic.

Ladislav Lejska

Zákoutí naší vesnice

Scénka u Štengaru

Mnoho lidí mně po skončení oslav výročí obce zastavilo, že dobře neslyšeli úvodní scénku, která byla hrána bez mikrofónů. Proto ji otiskujeme.

MÍSTO:

náves před Společenským domem

OSOBY:

středověký šlechtic na koni: Mgr. Radomír Omasta

páže: Kristýna Lejsková

venkované:

muž: František Franěk

žena: Jana Hálová

děti: Martin Tesař a Maruška Lengálová

vypravěč: František Krupička

doprovod šlechtice: skupina historického šermu

O pojmenování Štengaru

VYPRAVĚČ:

(Pomalů vystoupí na pódium)

„Dávno, dávno tomu, v těch časech byly okolo jen hluboké lesy a pouze ve skrytém údolí pod Hradiskem, někde v těchto místech, se podél potůčku u pramene pitné vody nacházelo několik chalup. Nad nimi na návrší naproti tvrzi Hradisko stál kamenný kostel a fara.

Ve vesnici žili pracovití lidé, kteří v bázi boží obdělávali svoje políčka i vinice a poctivě odevzdávali desátky vrchnosti církevní i světské. Pověst vypráví, že jednou při lovu zabloudil do zdejších lesů pán ze vzdáleného, snad brněnského, hradu. Unaven zaježděl do vesnice, aby se napil.“

(Přijíždí šlechtic s družinou. Venkované, muž, žena a dvě děti stojí na návsi)

DĚTI:

(Zděšeně přibíhají.)

„Mamí, tatí, vojáci jedou, vojáci jedou.“

ŠLECHTIC:

(Pomalů přijíždí k venkovanům.)

„Hej vy, jak se jmenuje tahle vaše zapadlá víska!“

SEDLÁK:

„Ješutbořice nám, vzácný pane, dříve říkali. Ale co naše fara patří klášteru Rajhradskému, nazývají nás Šitbořicemi.“

SELKA:

„Klášteru pane patří jen kostel a fara, ale nám sedlákům vládne vrchnost světská. My patříme pánům z Deblína a Lomnice erbu Křídla. To jsou naši páni.“

ŠLECHTIC:

„Já i moje družina jsme již celý den na lovu, žízeň velikou máme, můžete nám vody podat, lidé dobří?“

SEDLÁK:

„Děti, přineste pánovi naši vodu.“

(Obrátí se k pánovi a pokračuje.)

„Vodu vzácnou tady, pane, máme. Celá ves ji pije. Sílu a zdraví nám dává, pleť čistou máme, mnoho zdravých dětí se tu rodí. Při horkém létě jen ona dokáže krutou žízeň zahnati.“

(Děti přinesou vodu podají ji pánovi - Ten se s chutí zhluboka napije, ošklivě se zašklebí a zanadává.)

ŠLECHTIC:

„Es stinkt so Gar!!!“

(Několikrát to zopakuje a česky dodá.)

„Ta voda strašně smrdí!“

(Podá vodu zbrojnošům, ti se také s odporem napijí, pán se otočí k sedlákovi.)

„Nevím, jestli tě nemám potrestat.“

SEDLÁK:

„Ó pane, nedobře soudíš, podruhé-li se napiješ, jistě změníš svůj názor.“

(Čepák vrátí znovu pánovi. Ten se znovu opatrně napije, zamyslí se a potom pochvalně pokývá hlavou.)

ŠLECHTIC:

„Možná máš pravdu, zdá se mi, že opravdu dobře žízeň hasí, i když tak odporně smrdí.“

SEDLÁK:

(Otočí se k ženě.)

„Jak že to pán nazval náš pramen?“

ŽENA:

„Štyngar ho nazval, Štyngar!“

SEDLÁK:

„Ano, tak ho vzácný pán nazval, budeme proto na památku dnešního dne tento náš pramen nazývat ‚ŠTYNGAR‘“

ŽENA:

(Promluví k pánovi.)

„Máš-li čas, vzácný pane, mohu tě pozvat na ještě znamenitější nápoj naší obce, na zdejší víno. Mniši z Rajhradského kláštera ho vozí opatu Martinovi až do Břevnovského kláštera u Prahy. Léta páně 1255 se prý zlobil velice a napsal Rajhradským písemné dovolání, ve kterém vyžaduje desátky ze zdejší fary. Tak je, vzácný pane, naše víno slavné.“

(Pán sesedne a děti ho uvedou ke stolu před společenským domem.)

VYPRAVĚČ:

„Možná to takhle bylo, možná že ne, na tom dnes již nezáleží. Štyngar nebo jak se častěji říká Štengar však zdejší lidé s oblibou pijí již mnoho století. Jiní se jim za to posmívají, ale my ho pijeme také a nedáme na něj dopustit.“

*Podle knihy „Pověsti z kraje Mrštíků a Herbenova“
upravil J. Zelinka*

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, září 2005, č. 2005/3, ročník 11

šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka

členové redakční rady: Ing. Antonín Konečný, Zuzana Baranová, Zdenka Kaňová

jazyková korektura: Hana Kleinová, sazba: František Valíček

vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 570 kusů, neprodejné

zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609

uzávěrka příštího čísla: 1. 12. 2005